

MOŽ BREZ KRIVDE

Scenarij in režija: IVAN GERGOLET

skupaj z VALENTINO CARNELUTTI, BRANKOM ZAVRŠANOM, ENRICOM INSERRO, ROSSANO MORTARA, LIVIO ROSSI, ALESSANDROM BANDINIJEM, GIUSO MERLI

ter v sodelovanju s PAOLOM ROSSIJEM

direktor fotografije DEBORA VRIZZI – scenograf MARCO JURATOVEC –
kostumografinja GILDA VENTURINI – montažerka NATALIE CRISTIANI – glasba LUCA CIUT –
oblikovalec zvoka JULIJ ZORNIK – producenti MIHA ČERNEC, IGOR PRINCČIČ, JOŽKO RUTAR,
BORIS T. MATIČ, Lana Matič – izvršni producent DAVID CEJ

produkcija STARAGARA – TRANSMEDIA PRODUCTION – PROPELER FILM prodaja SLINGSHOT FILMS

s podporo EURIMAGES, SLOVENSKI FILMSKI CENTER, MIC – DIREZIONE GENERALE CINEMA,
HRVATSKI AUDIOVIZUALNI CENTAR, VIBA FILM, FVG FILM COMMISSION, FONDO PER
L'AUDIOVISIVO DEL FRIULI VENEZIA GIULIA

SYNOPSIS

Trst, severovzhod Italije, obala Jadranskega morja.

Angela je petdesetletna vdova. Njen mož je umrl zaradi pljučnega raka, kar je povzročil azbestni prah, ki ga je vdihaval kot delavec. Angela dela kot čistilka v bolnišnici, kjer izve, da je Francesco, nekdanji delodajalec njenega moža, hospitaliziran zaradi možganske kapi. Tam spozna Francescovega sina, ki je navdušen nad Angelinim prijetnim pristopom, in ker ne pozna povezave med njima, ji ponudi, da bi delala kot očetova negovalka, ko bo ta odpuščen. Ker se je Francesco izognil obsodbi, Angela sprejme ponudbo, da bi ga kaznovala, vendar kmalu spozna, da ga ne more prizadeti. Angela se ne vda. Na krilih jeze in obsedenosti se odloči, da se bo Francescu maščevala z enako obsodbo, kot jo je dobila od njega: z obsodbo na samoto. Ob tem ko poskuša ločiti očeta in sina, ogrozi vse, kar ji je še ostalo: najboljšo prijateljico, hčerko, dostojanstvo. Zdi se, da njen načrt deluje, dokler Franceskov sin ne odkrije, zakaj je v resnici tam, in tako uniči grad iz kart, ki ga je zgradila. Ko se zdi, da je vse izgubljeno, se Angela odloči, da se bo še zadnjič soočila s sovražnikom, povedala svojo resnico in sinu razkrila, kdo je v resnici njegov oče. V globoki temi, v katero je Angela padla, odkrije nepričakovano resnico. Če krivec postane žrtev samega sebe, se lahko maščevanje spremeni v odpuščanje in nov začetek je mogoč.

Angela, azbestna vdova, spozna moža, ki je odgovoren za moževo smrt.

Ko se odloči postati njegova negovalka, da bi ga kaznovala, pade v čustveni labirint, ki ločuje maščevanje od odpuščanja in laži od resnice.

REŽISERJEVA IZJAVA

Rodil sem se in odraščal na območju severovzhodne Italije, tik ob meji s Slovenijo, kjer azbest povzroča strahotno katastrofo. V nekaterih mestih in vaseh imajo skoraj vsa gospodinjstva vsaj enega družinskega člana, ki je bil izpostavljen azbestnemu prahu in je zato ogrožen. Tudi moj oče, ki je v mladosti delal v veliki ladjedelnici, je vdihaval azbestni prah in je zato ogrožen, tako kot vsa njegova generacija delavcev.

Azbest se je po vsem svetu pogosto uporabljal kot toplotni izolator in ognjevarna obloga v vseh vrstah stavb, vlakov in ladij. Čeprav je škodljivost azbesta znana že od 30. let prejšnjega stoletja, je bila vedno prikrita ali podcenjena, predvsem zaradi dobička. Sistematična uporaba azbesta je ustvarila obsežno sivo območje, kjer so se odgovornosti lobijev in posameznikov zabrisale do te mere, da se zdi skoraj nemogoče dokazati njihovo krivdo na sodišču. Obsodbe zastarajo (zato sem izbral ta naslov za projekt) zaradi količine časa, ki je potreben za sojenja. Ta film se dogaja natanko v tej sivi coni.

Film ta družbeni konflikt prenese v družinski, osebni in intimni konflikt, kjer v skupnosti, ki je bila zastrupljena od znotraj, pomanjkanje pravice protagonista požene v raziskovanje konflikta med krivdo in nekaznovanostjo.

Raziskave za ta film sem začel že pred skoraj 15 leti, potem ko sem posnel kratki film *Dust (Prah)*, ki je imel podobno dramaturško strukturo. Iz te izkušnje sem se naučil, kako kompleksni so ta tema in potovanja likov. Oba filma sta potrebovala globljo potopitev v dinamiko maščevanja/odpuščanja, skrivanja/razkrivanja, žalovanja/ponovnega rojstva. Dolgotrajno poglobljanje v ta človeška polja mi je dalo priložnost za raziskovanje skrajnih in nezavednih čustev, ki so v ozadju odločitev likov med njihovim življenjem v filmu. Kot filmski ustvarjalec, ki je ustvarjal dokumentarne filme, sem se vedno zavedal moči, ki jo lahko imata realizem in avtentičnost znotraj fiktivne strukture.

Čeprav obstaja veliko dokumentarnih filmov in reportaž, ki obsojajo te razmere, sem se te teme želel lotiti z drugega zornega kota, s poudarkom na preživelih in njihovih notranjih občutjih. Kaj se zgodi v okolju, kjer pravosodje ne more izreči sodbe ali ugotoviti resnice, če se žrtev in krivec srečata iz oči v oči v istem prostoru? Kateri občutki bodo vodili njuna dejanja? Kako daleč lahko gre človek, da bi izpolnil svojo potrebo po pravičnosti in miru? Koliko laži je potrebno izreči, da bi prikriji svoja dejanja? Ali lahko žrtev postane sodnik? Ali je mogoče maščevanje spremeniti v odpuščanje? Ali obstaja izhod iz bolečine? To so nekatera vprašanja, na katera želi ta film odgovoriti.

Ivan Gergolet

O REŽISERJU

FILMOGRAFIJA

In The Cave – kratki interaktivni VR film – premierno prikazan na Beneškem filmskem festivalu 2018 v sekciji VR filmov – s podporo Biennale College Cinema VR

I tre usi del compasso (Tri uporabe kompasa) – kratki igrani film, 16min – 2018

Fixed Point – kratki plesni film, 3min – 2016

Ples z Marijo (Dancing With Maria) – dokumentarni film, 75min – 2014

Making Archeo Films – dokumentarni film, 28min – 2011

Ouverture – kratki igrani film – 2009

La collezione di Medea (Medejina zbirka) – kratki igrani film – 2009

Polvere (Prah) – kratki igrani film – 2009

Quando il fuoco si spegne (Ko ogenj pogori) – kratki igrani film 2008

Migranti – kratki dokumentarni film –2009

Rodil se je leta 1977, živi in dela v Trstu v Italiji. Kratke dokumentarne in igrane filme je začel snemati med študijem filma na fakulteti DAMS univerze v Bologni. Bil je eden od medijskih aktivistov, ki so leta 2002 ustanovili OrfeoTV, prvo ulično televizijo v Italiji.

Od leta 2015 je član Evropske filmske akademije. Njegov prvi celovečerni dokumentarni film Ples z Marijo je bil leta 2014 kot prvi dokumentarni film v zgodovini izbran v sekciji teden kritike na Mednarodnem filmskem festivalu v Benetkah, kjer je prejel nagrado Civitas Vitae, nato pa je bil leta 2015 nominiran za najboljši evropski dokumentarni film na podelitvi evropskih filmskih nagrad. Film je bil distribuiran v kinematografih v Italiji, Argentini, Mehiki, Čilu, Sloveniji, na Hrvaškem, v Srbiji, Rusiji, na Poljskem in številnih drugih državah. Prikazan je bil na več kot 50 mednarodnih festivalih in prejel pet mednarodnih nagrad.

Po poučevanju filmskega ustvarjanja v šolah, na univerzah, v zaporih in drugih ustanovah je skupaj z drugimi filmskimi ustvarjalci in strokovnjaki ustanovil Čezmejno filmsko šolo (Cross-Border Film School) v Gorici (na meji z Italijo in Slovenijo), ki se osredotoča na usposabljanje, raziskovanje, produkcijo in eksperimentiranje z novimi filmskimi jeziki.

Mož brez krivde je njegov prvi igrani celovečerni film.

TEHNIČNI PODATKI

dolžina: 113 '

format prikaza 2.39:1 – obseg zvoka 5.1

format snemanja 4k

barvni

Original title: *L'uomo senza colpa*

Countries: Slovenia, Italy, Croatia

O.V. Italian, Slovenian

Shooting location: Monfalcone, Gorizia, Trieste (Italy)

Zaradi bolezni, povezanih z azbestom, vsako leto na svetu umre približno 100.000 ljudi.

Trenutno je azbestu na delovnem mestu izpostavljenih približno 125 milijonov ljudi na svetu.

Njegova sistematična uporaba je ustvarila ogromno sivo območje, kjer so se odgovornosti lobijev in posameznikov zabrisale.

Ta film je posvečen vsem delavcem in njihovim družinam, ki trpijo zaradi njegovih posledic in iščejo pravico.

